

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980- 1981

Nr. 15

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

7 JULI 1981

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap – Voorzitter van de Vlaamse Executieve	320
Minister van de Vlaamse Gemeenschap	320
Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting	323
Vlaamse Staatssecretaris voor Streekeconomie en Ruimtelijke Ordening	326
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap	328
Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting	330
Vlaamse Staatssecretaris voor het Gezin en voor Welzijnszorg	334
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63, 6)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap	335
Vlaamse Staatssecretaris voor het Gezin en voor Welzijnszorg	336
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)	
Nihil	336

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP — VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

Vraag nr. 31
van 22 juni 1981
van de heer E. FLAMANT

Werklozen — Tewerkstelling

Bij omzendbrief d.d. 3 maart 1981 hebben de geachte Minister en de Voorzitter van de Vlaamse Executieve de door de provincies, de gemeenten en de verenigingen van gemeenten in acht te nemen richtlijnen uitgestippeld wat betreft de werving en de beziging van werklozen.

In de omzendbrief waarvan sprake, werden de toelatings tot tewerkstelling van werklozen, geldig tot 31 maart 1981, ambtshalve verlengd tot 30 juni 1981.

Eventuele aanvragen om verlenging na 30 juni 1981 dienden vóór 31 maart 1981 gericht aan de directeur van de Subregionale Tewerkstellingsdienst van de RVA.

Kan de geachte Minister me ter zake inlichten welke gemeenten een verlengingsaanvraag ingediend hebben en op hoeveel personen de verlengingsaanvragen betrekking hebben?

Antwoord

Door 306 gemeentebesturen werden er verlengingsaanvragen ingediend.

Deze aanvragen hebben betrekking op een totaal van 11.990 personen.

274 openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben eveneens verlengingsaanvragen ingediend en verkregen, samen goed voor 1.935 personen.

Ter inlichting kan worden gemeld dat eveneens 695 tewerkstellingen werden toegestaan voor verenigingen van gemeenten, provinciebesturen en dergelijke. Door de Verenigingen zonder winstoogmerk zullen na 30/6/1981 792 personen verder kunnen tewerkgesteld worden.

Algemeen kan gesteld worden dat na 30/6/1981 15.412 personen in toepassing van art. 161 van het KB van 20/12/63 tewerkgesteld kunnen blijven of worden.

Ongeveer 20% van deze toelatings nemen echter een einde vóór 31/12/1981.

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 108
van 4 mei 1981
van mevrouw M. SMET

Tielrode — Stortplaats

Naar men me zegt, werd een aanvraag tot bescherming ingediend voor de kleiputten te Tielrode, kleiputten waarin de Intercommunale van het Waasland van plan was een stort voor industriële, niet toxische afval en grof huisvuil aan te leggen.

Naar aanleiding van deze zaak verzoek ik de geachte Minister me de volgende gegevens te verstrekken.

1. Is het juist dat een aanvraag tot bescherming werd ingediend? Zo ja, door wie of door welke organisatie? Welke procedure zal de geachte Minister volgen om deze aanvraag te onderzoeken?
2. Naar men me zegt was het de bedoeling in de putten te Tielrode afval te storten, met wetenschappelijke begeleiding van het SCK te Mol. Dit was een project dat het arrondissementele niveau oversteeg. In welk globaal project kadert dit voorstel? Vanuit welke arrondissementen uit het Vlaamse land wenste men beroep te doen op deze mogelijke stortplaats?
3. Hoe staat de geachte Minister t.a.v. het storten in niet meer uitgebate kleiputten in 't algemeen?
4. Bestaan er plannen of studies bij het departement van de geachte Minister in verband met een „kleiputtenbeleid” voor het Vlaamse Gewest?

Antwoord

1. Een aanvraag tot bescherming van de kleiputten werd ingediend door de gemeente Temse. De Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen zal de aanvraag dienen te onderzoeken.
2. Door de Intercommunale van het land van Waas werd inderdaad een vergunningsaanvraag ingediend bij het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen voor het exploiteren van een stortplaats voor grof vuil, vaste niet toxische afval en residu afkomstig van de verbrandingsovens. Het storten zou in samenwerking gebeuren met de SCK te Mol, en de stortplaats voor het ganse Waasland beschikbaar.
3. Het probleem van de stortplaatsen in het algemeen houdt mijn bijzondere aandacht gaande. Desbetreffend werden aan de provinciegouverneurs aanbevelingen verstrekt met het oog op de te treffen maatregelen bij het onderzoek van de vergunningsaanvragen. Dit onderzoek dient vooral te slaan op de bodemkundige geschiktheid, de geohydrologische geschiktheid, elementen als natuur- en landschap-ecologie, landbouwkundige en recreatieve waarde.
4. Uit de ingewonnen inlichtingen kan worden afgeleid dat op provinciaal vlak initiatieven bestaan om een algemene planning op te maken wat betreft de kleiputten.

Vraag nr. 122
van 5 juni 1981
van de heer A. LAGAE

„ *Bond voor Milieu en Natuurbescherming* ” —
Hazenstand

Een Antwerps dagblad schrijft op 5 mei 1981 dat de „ *Bond voor Milieu en Natuurbescherming Duitsland* ” vreest dat er in het jaar 2.000 in de Bondsrepubliek Duitsland geen hazen meer zullen zijn.

De heer Hubert Weinzierl, Vice-Voorzitter van deze Bond, meent dat de kans daarop groot is omdat het hazenbestand sinds 1950 door het gebruik van herbiciden en pesticiden in de landbouw met 85 % geslonken is.

Kan de geachte Minister mij mededelen of deze vrees ook voor ons land gewettigd is? Zoja, welke maatregelen meent hij te moeten nemen?

In ontkennend geval: welke uitleg ziet de Minister voor dit belangrijk verschil tussen de Bondsrepubliek en onze gewesten?

Antwoord

De bronnen waarop de door het geachte lid geciteerde persoon zich steunt om zijn uitspraken te doen, zijn mij niet bekend.

In ieder geval lijken zij mij niet de mening weer te geven van de bevoegde kringen uit de Duitse Bondsrepubliek.

Wel wordt daar, evenals trouwens in gans West-Europa een dalende trend vastgesteld voor de hazenstand, lokale uitzonderingen niet te na gesproken.

Algemeen wordt aanvaard dat de gewijzigde cultuurtechnische methoden (kavelvergroting, mechanisatie, gebruik van bestrijdingsmiddelen enz.) daarbij een nadelige rol spelen.

De jachtdruk op hazen werd, rekening houdend met die toestand, een paar jaar geleden beperkt door een latere openingsdatum in te voeren, in overeenstemming met onze Beneluxpartners.

Vraag nr. 124
van 5 juni 1981
van de heer 1. VAN BELLE

Exploitatie van grondstoffen in beschermde groenzones — *Vergunning*

Wil de geachte Minister mij laten weten of het toelaatbaar is dat gemeentebesturen een vergunning afleveren voor het exploiteren van een opslagplaats voor mineralen (zand, grond en steengruis), op gronden gelegen in de „ beschermde groenzones ”?

Dit lijkt me in strijd te zijn met het begrip „ groengebieden of groene ruimten ”.

Kunnen hier eventuele sancties getroffen worden? Zo ja, dewelke?

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid mede te delen dat zijn vraag principieel is en dat ze over een stedenbouwkundige juridisch probleem handelt.

Het schijnt me zeer logisch dat in „ beschermde groenzones ” geen opslagplaatsen of stortplaatsen van zand, grond en steengruis worden opgericht.

Deze materie ressorteert echter onder de wet op Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening waarvoor mijn collega P. Akkermans, Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is.

Vraag nr. 129
van 5 juni 1981
van de heer W. CLAEYS

Oppervlakte- en grondwaters — *Stijging van het stikstofgehalte*

Een belangrijke vervuiler van ons oppervlakte- en grondwater is de stikstof, die er terecht komt als gevolg van de grote hoeveelheden organische mest gebruikt in de landbouw en bij sluikestortingen, van mestoverschotten uit de intensieve varkens- en pluimveeteelt.

In het spaarbekken te Woumen zou de kritische grens van nitraten bereikt zijn en is men druk bezig methoden te testen op op de goedkoopste manier de nitraten uit het drinkwater te verwijderen.

Het zijn dus niet alleen de scheikundige stikstofhoudende meststoffen die voor de stijging van het stikstofgehalte in oppervlakte- en grondwaters verantwoordelijk zijn maar ook, en misschien nog in grotere mate, de afvalstoffen van onze vetmesterijen.

Van de geachte Minister zouden wij graag vernemen.

1. Bestaan er sluikestortingen door vetmesterijen? Zo ja, welke maatregelen neemt men dan?
2. Welke methoden worden er in Woumen getest om op de goedkoopste wijze de nitraten uit het drinkwater te verwijderen?
3. Zijn de geplande zuiveringswerken bij ons voorzien om de ammonium te verwijderen? Zo ja, hoe zal men daarbij te werk gaan? Zo nee, waarom niet?
4. Zijn er bij ons cijfers bekend van het stikstofgehalte van de grondwaterlangen? zo nee, waarom niet? Zo ja, welke zijn de verschillende cijfers op verschillende plaatsen in het land? Is er een evolutie waar te nemen in dit gehalte?
5. Zijn de stikstofverbindingen bij het bemesten gebruikt door de landbouwers strikt noodzakelijk? Bestaan er geldige alternatieven voor?
6. Bestaan er bij ons Ministerie van Landbouw plannen om de landbouwers aan te zetten minder misbruik te maken van meststoffen? Zo nee, waarom niet? Zo ja, welke alternatieven raadt men aan?

Antwoord

Gezien de techniciteit en de uitgebreidheid van de vraag heb ik een onderzoek bevolen bij de bevoegde administratie.

De uitslag van het onderzoek zal rechtstreeks aan het geachte lid medegedeeld worden.

Vraag nr. 130
van 5 juni 1981
van de heer W. KUIJPERS

Holle wegen te Bierbeek — Boomkappingen

Ten zuiden van Leuven is de holle weg in de Bergenstraat te Bierbeek (aan de grens met Oud-Heverlee) zeker één der mooiste overgebleven holle wegen.

Toch zijn er zopas belangrijke boomkappingen gebeurd. Ik zou dan ook graag vernemen of het gemeentebestuur van Bierbeek hiertoe toelating heeft verleend en, zo neen, of PV werd opgesteld tegen de wetsovertreders?

Ik wil dezelfde vraag ook stellen voor recente boomkappingen in de holle wegen van de Bisschoppenweg te Bierbeek.

Antwoord

Betreffende de in de vraag opgeworpen feiten wordt een onderzoek bevolen. De uitslag van het onderzoek zal rechtstreeks aan het geachte lid medegedeeld worden.

Vraag nr. 131
van 10 juni 1981
van de heer J. VALKENIERS

Rijksdomein Hofstade — Vervuiling van de vijvers

Zoals u inmiddels wel via de pers vernomen zult hebben, is het Rijksdomein Hofstade bedreigd doordat de NMBS er water uittrekt en dit vervangt door vervuild water.

Nochtans is dit domein beschermd door een KB van 9 maart 1977.

In 1978 verklaarde het Ministerie van Volksgezondheid dat het eens gedaan moest zijn met vuil Dijlewater op te pompen, om het in het domein terecht te laten komen.

In 1980 wordt er geld verkwist door de vijvers in het domein van vis te voorzien, die echter op het eind van 1980 er hun leven bij inschieten. De waterkwaliteit verslechterde gevoelig zonder dat op het mogelijke gevaar voor baders werd gewezen.

De werkgroep Leefmilieu Terzenne bekwam met haar protestactie dat in 1981 de zegels gelegd werd op de NMBS-pompinstallaties, waarop de NMBS een schade-eis van 100.000 fr. per dag als inzet van een kortgeding stelde. Het domein kan op een bezoekers-debiet rekenen van om en bij de 50.000 mensen per jaar.

Daarom vraagt de werkgroep Leefmilieu Terzenne terecht dat u zou optreden opdat:

1. de volksgezondheid zou gewaarborgd blijven;
2. de NMBS andere oplossingen zou hebben dan het domein (b.v. het Zeekanaal);
3. het KB van 1977 zou gerespecteerd worden;
4. de sociaal-recreatieve functie van het domein zou bewaard blijven.

Antwoord

Mij volkomen bewust van het probleem werd eind vorig jaar op mijn kabinet een werkgroep opgericht ten einde de problematiek van het Rijksdomein van Hofstade, in gemeenschappelijk overleg met de bevoegde instanties, te bespreken.

Er bestaat reeds een voorstudie omtrent een oplossing door water te onttrekken uit het kanaal van Charleroi en het kanaal van Willebroek. Er werd gevraagd om deze oplossing zo spoedig mogelijk af te handelen ten einde elke vertraging te vermijden.

In deze aangelegenheid beperkt mijn bevoegdheid zich tot de strikte toepassing van het rangschikkingsbesluit van 9 maart 1977, houdende de bescherming van een gedeelte van het domein, waarbij verdere lozing van het Dijlewater verboden is.

Deze toepassing bleek nog niet voldoende. Door het verder wegpompen van water uit de vijver door de NMBS ontstond er een te grote waterpeildaling die ook voor het geklasseerd gedeelte nefaste gevolgen zal hebben voor de flora en de fauna.

Om dergelijke schadelijke gevolgen voor het Rijksdomein in de toekomst te vrijwaren werd opdracht gegeven over te gaan tot de verzegeling van de NMBS-pompinstallaties.

Ondanks het advies van het Rijksdomein, waarbij beweerd werd dat een eventuele stopzetting van de pompinstallaties geen invloed zou hebben op de waterbeheersing, werd mijn kabinet op de hoogte gebracht dat door de veelvuldige regenval, het waterpeil zodanig is gestegen dat overstroming niet uitgesloten is.

De vraag werd dan ook gesteld of de zegels konden verbroken worden zodat de NMBS het waterpeil zou regelen door het wegpompen van het overtollige water. Derhalve werd op mijn kabinet een vergadering belegd met alle belanghebbenden ten einde een passende oplossing voor dit probleem te vinden.

Uit hoofde van de overeenkomst tussen de NMBS en Volksgezondheid dient de NMBS het gewenste waterpeil te handhaven. Het verzoek strekt er derhalve slechts toe om, onder permanente controle, de overlast van water te bestrijden zodat het maximumpeil nooit zou overschreden worden.

Vraag nr. 132
van 10 juni 1981
van de heer W. KUIJPERS

Alenadreef' en -kapel te Dilbeek — Bescherming

In Dilbeek bevindt zich een merkwaardig landschap in de Alenadreef met de Alenakapel erbij.

Kan de geachte Minister geen procedure laten instellen voor de bescherming van deze twee bezienwaardigheden ten einde vernieling of beschadiging te voorkomen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting.

Antwoord

Aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg wordt opdracht gegeven ter plaatse een onderzoek in te stellen.

VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR CULTUUR, TOERISME EN HUISVESTING

Vraag nr. 273
van 25 mei 1981
van de heer Raphaël DECLERCQ

Sociale woningbouw — Personen met bescheiden inkomen

De sociale woningbouw is geconcipieerd als een hulpmiddel voor personen met een bescheiden inkomen teneinde hen een aangepaste woning te verschaffen. Men stelt echter vast dat heel wat mensen een sociale woning betrekken, hoewel ze in feite hierop geen recht hebben omdat ze teveel verdienen, terwijl anderzijds vele personen met een bescheiden inkomen de vaak hoge huishuur van 5.000 tot 10.000 fr. niet kunnen betalen. Bovendien valt de globale kostprijs van een sociale woning vaak erg hoog uit door de diverse administratieve kosten van deze bouwmaatschappijen.

Wat denkt de geachte Staatssecretaris te doen om dergelijke misstanden te verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende te melden.

Het koninklijk besluit van 18 december 1979 houdende reglementering voor het Vlaamse Gewest, van het huurstelsel betreffende de woningen die aan de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen toebehoren bepaalt in artikel 3, 4° dat een kandidaat-huurder enkel tot één voor verhuring beschikbare woning kan toegelaten worden voor zover het inkomen voor het voorlaatste jaar dat datgene van de huurovereenkomst voorafgaat, niet meer bedraagt dan 450.000 F. verhoogd met 22.000 F. per kind ten laste. (Huidige geïndexeerde bedragen : 540.000 F. en 26.400 F.)

Het is een feit dat heel wat kandidaat-huurders, met een inkomen lager dan voormeld bedrag, ingeschreven staan voor een sociale woning. Aan deze aanvragen kan evenwel niet altijd onmiddellijk voldoening gegeven worden omdat hiervoor veelal het vereist aantal beschikbare en geschikte sociale woningen ontbreekt.

Om daaraan tegemoet te komen voorziet art. 6 § 2 van voormeld KB dat onder de kandidaat-huurders

die aan de toelatingsvoorwaarden voldoen een absolute prioriteit moet verleend worden aan degenen met een inkomen beneden 350.000 F., verhoogd met 22.000 F. per kind ten laste (huidige geïndexeerde bedragen 420.000 F. en 26.400 F.).

Anderzijds is het inderdaad zo dat in de sociale woningen ook heel wat huurders gehuisvest zijn wiens inkomen hoger ligt dan het bij koninklijk besluit vastgestelde maximum bedrag om op heden toegelaten te worden tot zulkdanige woningen. Het gaat hier echter om huurders die sedert jaren een sociale woning betrekken en die op het ogenblik van de inhuurneming voldeden aan de gestelde voorwaarden ter zake maar thans om bepaalde redenen zulk een inkomen hebben (bevorderingen, in loonsverband staan van de twee echtgenoten, bijkomende inkomsten van inwonende kinderen boven de 25 jaar, enz.).

Het koninklijk besluit bepaalt echter in zijn artikel 10 § 2 dat wanneer bij het tweejaarlijks onderzoek naar het gezinsinkomen blijkt dat dit meer bedraagt dan 800.000 F., verhoogd met 22.000 F. per kind ten laste, de vennootschap onmiddellijk huuropzeg moet betekenen met het oog op het vrijmaken van de woning uiterlijk drie jaar na de datum van de huuropzeg. (Huidige geïndexeerde bedragen : 944.000 F. en 26.400 F.)

De diverse administratieve kosten van de erkende vennootschappen hebben echter geen invloed bij de vaststelling van de globale kostprijs van een sociale woning.

Inderdaad, artikel 9 § 1 van het koninklijk besluit van 18.12.79 bepaalt dat het jaarbedrag van de basishuurprijzen moet worden vastgesteld op een bedrag dat schommelt tussen 3,50% en 6,50% van de geactualiseerde kostprijs van de betrokken woning.

Volgens artikel 2 § 1 dient te worden verstaan :

1. onder kostprijs alle uitgaven door de vennootschap gedragen voor de stichting (aankoop van grond en bouwen van woning) of de verwerving van de woning alsmede voor de uitgevoerde sanerings-, verbeterings- en aanpassingswerken. Derhalve gaat het hier om een totaal bedrag samengesteld uit: aankoop- of inbrengprijs van de grond, kostprijs van de hoofdaanneming (ruwbouw), kostprijs van de verwarmingsinstallatie en van de liften, honoraria van architecten en ingenieurs, intercalaire interesten, BTW ten laste van de vennootschap;
2. onder geactualiseerde kostprijs, de initiale kostprijs zoals vastgesteld bij de eerste verhuring door de vennootschap, verhoogd met de kostprijs van de uitgevoerde sanerings- en aanpassingswerken, met dien verstande dat elk van die kostprijzen vermenigvuldigd wordt met een coëfficiënt vastgesteld door de Minister op voorstel van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

De hoge kostprijs van de sociale woning in de laatste jaren zijn echter veeleer een gevolg en van de steeds stijgende aankooprijzen van de gronden en van de voortdurende stijging van de bouwrijzen.

De diverse administratieve kosten van de erkende vennootschappen dienen gedekt te worden door hun inkomsten zijnde de reële huuropbrengsten van hun woningen, die in totaliteit niet hoger mogen liggen dan 4,50% van de geactualiseerde kostprijs van hun totale huurpatrimonium.

Ik kan het geachte lid tenslotte wel verzekeren dat ik slechts wacht op de definitieve conclusies van het onderzoek dat verricht wordt door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting om bepaalde knelpunten uit huurstelsel te kunnen lichten.

Vraag nr. 279
van 5 juni 1980
van de heer P. DE KERPEL

„De Brakke Grond” te Amsterdam — Tentoonstellingen

Na de strubbelingen, het rumoer, en de opwinding bij de opening van het cultureel centrum in Nederland, „De Brakke Grond”, blijft er deining, ontevredenheid en afzijdigheid heersen in sommige kringen.

Graag wou ik van de geachte Staatssecretaris vernemen waarom de Vlaamse deelregering en het staatssecretariaat van oordeel waren dat het geraadzaam en opportuun was een grote tentoonstelling op touw te zetten van één uitmuntende Vlaamse kunstenaar en bij de keuze de talenvolle Octave Landuyt werd uitverkoren? Bestaat er reeds een programmatie en planning voor activiteiten die voorzien werden in een nabije toekomst?

Naar verluidt ontbrak anderzijds als pronkstuk op de tentoonstelling, een meesterlijk wandtapijt van Landuyt „België bufferstaat”. Om welke redenen kon het door het Ministerie van Economische Zaken in bruikleen afgestane tapijt aan het stedelijk museum A. Spinoy te Mechelen niet tijdig regelmatig bij deze uitzonderlijke tentoonstelling gevoegd worden.

Antwoord

1. De keuze van een levende Belgische kunstenaar voor een tentoonstelling in het buitenland wordt geadviseerd voor de paritair samengestelde Nationale Commissie van Advies voor de Plastische Kunsten.

Dit was ook het geval voor de kunstenaar Octave Landuyt voor de tentoonstelling in het Vlaamse Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam.

De keuze werd hoofdzakelijk bepaald door:

- de onmiskenbare waarde van deze kunstenaar;
- de veelzijdigheid van zijn kunst: schilderijen, tekeningen, pastels, grafiek, keramiek en juwelen.

2. Bij de verdere programmatie is het geenszins de bedoeling steeds eenmanstentoonstellingen te organiseren.

Zo zullen in de nabije toekomst volgende tentoonstellingen georganiseerd worden zoals overeenge-

komen werd in de paritair samengestelde programmatiecommissie voor de Brakke Grond :

- selectie uit de recente aanwinsten van kunstwerken van de Staat;
- tentoonstelling „Affiches Belle Epoque”;
- groepstentoonstelling „Keramiek”.

3. Op de tentoonstelling Octave Landuyt te Amsterdam ontbrak inderdaad het wandtapijt „België, o. Bufferstaat” dat de eigenaar, het Ministerie van Economische Zaken, in bruikleen had afgestaan aan het Cultureel Centrum van Mechelen.

Om een mij onbekende reden is dit wandtapijt tot op heden toe onvindbaar, zodat een gerechtelijk onderzoek werd ingesteld ten einde klaarheid te scheppen in deze aangelegenheid.

Vraag nr. 280
van 5 mei 1981
van de heer J. VALKENIERS

Dorpskern te Itterbeek- Dilbeek — Bescherming

Graag vernam ik welk gevolg zal worden gegeven aan het collectief bezwaarschrift tegen de bescherming van de dorpskern Itterbeek-Dilbeek.

Op welke manier werd en zal de betrokken actiegroep betrokken worden bij de uiteindelijke beslissing? Of welke inspraak zal er nog zijn vanwege de betrokkenen voor de uiteindelijke uitspraak?

Antwoord

Naar aanleiding van de bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het zogenaamd collectief bezwaar opgemaakt werd naar aanleiding van vergaderingen waarop mijn diensten niet waren uitgenodigd.

Met de eventuele gegronde bezwaren zal worden rekening gehouden.

Mijns inziens zijn dergelijke bezwaarschriften vaak ingegeven door een onjuiste interpretatie die aan het decreet van 3 maart 1976 wordt gehecht. Ik kan in ieder geval het geachte lid toezeggen dat de bezwaren tegen het voorstel van klassering grondig zullen worden onderzocht en dat zo nodig met de betrokkenen zal worden overlegd.

Vraag nr. 282
van 10 juni 1981
van de heer J. CAUDRON

Catalogi bij tentoonstellingen — Taalgebruik

Wij stellen vast dat te Brussel in allerlei musea en culturele instellingen, die als „nationaal” worden beschouwd, ter gelegenheid van de opening van tentoonstellingen, telkens weer klachten worden geformuleerd in verband met het taalgebruik in de voorstelling of in de catalogus.

Altijd weer blijken de Nederlandse catalogi nog niet klaar, soms niet meer voorradig. Soms ook leest men, in strijd met de geest en de letter van de taalwet, dat de catalogus in het Nederlands werd vertaald . . .

Uiteraard wordt bij de organisatie van deze tentoonstellingen meestal de hoge bescherming of de medewerking gevraagd van de Minister of Staatssecretaris tot wiens bevoegdheid de Nederlandse cultuur behoort.

Is het dan niet aangewezen dat deze Minister of Staatssecretaris aan zijn medewerking de uitdrukkelijke voorwaarde verbindt dat de Nederlandse cultuur bij het initiatief volkomen gerespecteerd wordt en dat via een medewerker reeds tijdens de voorbereiding laat controleren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat mijn diensten nauwlettend toezien op het taalgebruik in de catalogi, n.a.v. tentoonstellingen die plaatsvinden in de Rijksmusea te Brussel. Ik meen dat het aantal klachten op de catalogi, verzorgd door de Rijksmusea, uiterst miniem zijn. Al zijn niet altijd alle problemen tijdig op te vangen. Wat de vertalingen betreft, zou ik het geachte lid er toch willen op wijzen dat het soms gebeurt, en m.i. mogelijk moet blijven dat wanneer een tentoonstelling eerst werd georganiseerd in het buitenland en daarna in ons land plaats grijpt, gebruik wordt gemaakt van de reeds bestaande catalogus. Ik verwijs hier zeer concreet naar de tentoonstelling „Van Tongerlo” die eerst in de Verenigde Staten, n.a.v. „Belgium Today” heeft plaats gevonden.

Anderzijds wil ik er het geachte lid op wijzen dat als de medewerking en de bescherming van mijn departement wordt gevraagd voor tentoonstellingen hier altijd voorwaarden van taalgebruik aan worden verbonden. Uiteraard wordt deze bescherming en de medewerking gevraagd bij het tot stand komen van het project, met het oog op vermelding op affiches, folders e.d. De catalogi gaan daarbij het laatst in druk — eenieder die vertrouwd is met de organisaties van tentoonstellingen is zulks voldoende bekend — en het is niet altijd mogelijk alle fouten op het allerlaatste moment, nog te verbeteren.

Overigens, en daar wil ik de klemtoon op leggen, is zulks iets wat niet alleen met de Nederlandstalige publikaties gebeurt. Ik wil alleen maar verwijzen naar o.m. publikaties, waarbij mijn departement niet was betrokken, n.a.v. 150 jarig bestaan van België, maar ook van Franstalige zijde bedenkingen werden gemaakt.

Vraag nr. 283

van 10 juni 1981

van de heer W. KUIJPERS

Alenadreef en -kapel te Dilbeek — Bescherming

In Dilbeek bevindt zich een merkwaardig landschap in de Alenadreef met de Alenakapel erbij,

Kan de geachte Staatssecretaris geen procedure laten instellen voor de bescherming van deze twee bezienswaardigheden ten einde vernieling of beschadiging te voorkomen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg opdracht wordt gegeven ter plaatse een onderzoek in te stellen.

Vraag nr. 297

van 22 juni 1981

van de heer L. VANVELTHOVEN

Uitzendingen door derden bij de BRT — Kredieten

Voor uitzendingen door derden werd in de begroting „Belgische Radio en Televisie, Nederlandse uitzendingen” voor 1980 een krediet van 7.500.000 fr. en voor 1981 een krediet van 42.906.000 fr. voorzien.

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris het juiste bedrag dat aan elk der betrokken vzw's zal worden uitgekeerd in 1980 en in 1981.

Antwoord

Aangezien er in 1980 geen uitzendingen door derden waren kon aan de betrokken verenigingen in 1980 geen enkel bedrag worden uitgekeerd. Het koninklijk besluit van 18 juni 1981 tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 november 1980 met betrekking tot het bedrag dat in het BRT-krediet voor 1981 voor tv-uitzendingen door derden dient te worden gereserveerd stelt het bedrag voor 1981 op 50.406.362 fr. vast.

De toelage voor 86.30 uur zendtijd bedraagt 38.406.362 fr. en de vaste basistoelagen 12.000.000 fr.

De verdeling van dit bedrag gebeurt volgens de bepalingen van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie.

Aan de verenigingen zal worden toegekend:

vzw Kristen Democratische Omroep	7.060.054
vzw Socialistische Omroepvereniging	4.840.034
vzw Liberale Radio- en TV-Omroep	4.396.030
vzw Vlaams Nationale Omroepstichting	3.952.026
vzw Katholieke Televisie- en Radio-Omroep	10.658.572
vzw Het Vrije Woord	10.658.572
vzw Agrarische Televisie- en Radio-Omroep	710.504
vzw Middenstandstribune	710.504
vzw Televisie en Onderneming	1.376.510
vzw ACV-informatief	1.376.510
vzw Liberale Syndicale Omroepvereniging	377.501
vzw Stichting Syndicale Omroep	1.043.507
vzw Vlaamse Progressieve Omroep	710.504
vzw Protestantse Omroep	1.376.510
vzw Israëlitische godsdienstige Uitzendingen	1.154.508

**VLAAMSE STAATSSECRETARIS
VOOR STREEKECONOMIE EN
RUIMTELIJKE ORDENING**

**Vraag nr. 140
van 18 juni 1981
van de heer J. VALKENIERS**

Gewestplannen — Druk uitgeoefend door de betrokken diensten

Door leden van uw kabinet werd verleden week verklaard dat bij het opmaken van de gewestplannen heel wat druk uitgeoefend is geworden door de gemeentebesturen, de administratie en de provinciegouverneur. Is dit juist? Hoewordt dit gestaafd?

Antwoord

Op 4 juni 1981 werd een persconferentie gehouden waaraan de Koning Boudewijnstichting, De Bond Beter Leefmilieu, het Nationaal Comité voor de Week-End Verblijven en het Staatssecretariaat voor de Ruimtelijke Ordening hebben deelgenomen.

De persconferentie had een principiële verklaring tot onderwerp, die tot stand gekomen was in onderling overleg met de betrokken partijen betreffende beleidsaspecten in verband met het vrijwaren van de open ruimte.

Door de vertegenwoordigers van het Staatssecretariaat werd deze principiële verklaring en haar tot standkoming toegelicht, vanuit de gezichtshoek van het beleid. Tevens werd een tekst besproken die handelde over het beleid in het algemeen.

Beide teksten maakten deel uit van de persmap die ter beschikking was op de persconferentie en die werd toegezonden aan de pers.

Naar aanleiding van een bespreking die volgde op de persconferentie, werd ook, zij het buiten verband met het eigenlijke onderwerp, en tengevolge van enkele vragen van enkele deelnemers, de gewestplannen ter sprake gebracht.

Hierop werd vanwege het Staatssecretariaat een vrij algemene toelichting verschaft.

Voor zover dit onderwerp ter sprake werd gebracht, en voor zover betrekking op het door het geachte lid aangehaalde aspect had de mededeling betrekking op de procedure van de gewestplannen.

In de procedure bij het tot standkomen van de gewestplannen hebben de gemeentebesturen en de diverse openbare en semi-openbare besturen, die bij de gewestplannen betrokken zijn, zoals het Ministerie van Landbouw, het Bestuur der Wegen, het Ministerie van Economische Zaken, de Gewestelijke Economische Raad voor Brabant, advies uitgebracht naar aanleiding van het openbaar onderzoek.

Dat deze besturen hun standpunt met klem hebben verdedigd is niet alleen hun goed recht, maar bovendien hun plicht.

Het is aan het Staatssecretariaat de verschillende, soms uiteenlopende en vaak tegenstrijdige standpunten met elkaar af te wegen uit oogpunt van ruimtelijke organisatie van het grondgebied, en een oplossing

uit te werken, die gelet op de gegevens van het ogenblik, de meest voor de hand liggende is.

Wat de rol van de provinciegouverneurs betreft, kan in het algemeen gesteld dat deze, zowel als voorzitters van de Regionale Commissies van Advies of als voorzitters van de Bestendige Deputaties, er over gewaakt hebben dat de adviezen binnen de gestelde termijn werden uitgebracht en dat ze als hoofd van het provinciebestuur de nodige, hen door de wet opgelegde handelingen binnen de gestelde termijn hebben uitgevoerd.

Dit moge trouwens een gelegenheid zijn, na afloop van de procedures voor alle gewestplannen, om mijn waardering uit te drukken voor alle instanties, die aan de tot standkoming van de gewestplannen hebben medegewerkt.

De door het geachte lid geciteerde bewering is totaal uit haar context gerukt en geeft een totaal vervormd beeld van de werkelijke draagkracht van de toelichting verstrekt door het Staatssecretariaat.

**Vraag nr. 141
van 22 juni 1981
van de heer J. GABRIELS**

Ondernemingen in moeilijkheden — Staatssteun

Ten gunste van de ondernemingen in moeilijkheden kan zowel de nationale als de gewestelijke regering beschikken over kredieten van het Fonds voor de Economische Expansie en de Regionale Reconvertie.

In feite is dit volledig in tegenspraak met deze wetgeving.

Graag had ik van de geachte Staatssecretaris het volgende vernomen, gezien de toenemende willekeur in het verstrekken van kredieten, het nemen van kapitaal aandelen enz. aan en bij bedrijven in moeilijkheden.

1. Welke maatstaven worden er objectief gehanteerd voor het verlenen van staatssteun aan bedrijven in moeilijkheden?
2. Hoeveel kapitaal werd reeds in het kader van dit Fonds voor de Economische Expansie sinds 1972 gebruikt voor:
 - het herstructureren van ondernemingen;
 - particuliere investeringen;
 - diverse steunverleningen aan bedrijven in moeilijkheden.
 Mag ik een opgave per jaar en per sector?
3. Hoeveel kapitaal is er reeds verloren gegaan in het kader van dit Fonds voor bedrijven die in moeilijkheden waren en waarbij de overheid geparticipeerd heeft in de ondernemingen in moeilijkheden? Opgave per jaar en per sector.

Antwoord

Voor de gegevens vóór 1 oktober 1980, datum van het inwerking treden van de regionalisatie, dient het geachte lid zich te wenden tot de Minister van Economische Zaken van de Nationale Regering.

Daar waar aanvankelijk, onder druk van het sociaal belang, de sociale beslissingen meer doorwogen dan de bedrijfseconomische beslissingen, heeft de Vlaamse deelregering ingezien dat de bedrijfseconomische gronden moeten doorwegen om tot een gezonde werkgelegenheid te komen.

De maatstaven zijn dus duidelijk gericht op de bedrijfseconomische leefbaarheid. Dit houdt o.m. in dat mits de gezondmaking van de financiële structuur, een degelijk herstructureringsplan redelijke kansen biedt om tot positieve rendabiliteit te komen die toelaat door nieuwe investeringen de toekomst veilig te stellen.

Helaas, niettegenstaande de op degelijke cijfers gesteunde voorzieningen worden deze niet altijd gerealiseerd wegens onvoorziene of niet te voorziene moeilijkheden en/of verborgen gebreken, met als gevolg toch het tenietgaan van het bedrijf.

De Vlaamse Executieve tracht, voorgelicht door grondige studies en onderzoeken op voorstel van de daartoe speciaal opgerichte werkgroep en na advies van de inspectie van Financiën, klaar te zien en te beslissen in functie van de juiste belangen voor de economische en sociale gevolgen voor Vlaanderen.

Enkele gevallen werden opgelost na boedelafstand of faling maar die gevallen beschouwen wij niet als hulp aan ondernemingen in moeilijkheden maar als steun aan vennootschappen in oprichting, die volledig gebroken hebben met het verleden. Daarvoor wordt trouwens beroep gedaan op de voorziene middelen in het raam van de wetgeving op de economische expansie en desgevallend op middelen door het Fonds voor Industriële Vernieuwing aan de GIMV ter beschikking gesteld wanneer er een degelijke herstructurering of renovatie voorzien is door dit nieuw bedrijf.

Ten einde het geachte lid toch een inzicht te geven in de genomen risico's deel ik hierna de door de Vlaamse deelregering genomen beslissingen mee :

— Participaties via GIMV (begroting Vlaamse Gewest)

1. Beslissingen die werden genomen vóór 1.10.1980 maar de effectieve participatie gebeurde na deze datum

— NV Cerac 80	6.333.333 F
— NV Jumatt & C ^o	13.066.667 F

2. Beslissingen van na 1 oktober 1980

— NV Remy Claey's	83.333.333 F
— NV Granges Graver	200.000.000 F
— NV Mondiale 81	26.666.667 F
— NV Gregg Europe	100.000.000 F
— NV Gallic	3.000.000 F
— NV Superia	35.000.000 F
— NV Barco	66.666.667 F

1 - 2 kwamen ook nog voor 2/3 FIV-middelen (begroting Economische Zaken).

Er worden voorschotten aan de bedrijven gegeven ten belope van globaal 280.000.000 F waarop reeds gedeeltelijke terugbetalingen gebeurden.

Gezien de korte tijdsduur tussen de regionalisatie en heden is het duidelijk dat nog geen grondige evaluatie kan opgemaakt worden.

1. De ingezette gelden bij wijze van kapitaalverhoging zijn weliswaar risicodragende gelden, maar tot op heden zijn deze kapitalen nergens juridisch verloren gegaan. Inderdaad, geen enkele van de door de GIMV in opdracht van de Vlaamse deelregering — en met gelden door deze laatste geheel of gedeeltelijk ter beschikking gesteld — gesteunde ondernemingen zijn in likwidatie gegaan of gesteld.
2. Daar waar de steun geschiedt onder vorm van rentedragende voorschotten wordt meestal later nagegaan of deze voorschotten dienen omgezet in kapitaal of converteerbare obligatielening.

Vraag nr. 142
van 22 juni 1981
van de heer J. GABRIELS

Bedrijven in moeilijkheden — Gedelijke steun door allerlei instellingen

Het probleem van de controle van de aanwending van gelden door het Rijk in bedrijven die moeilijkheden hebben of die geherstructureerd worden blijft een onoverzichtelijke zaak. Het Rekenhof heeft op dit vlak geen enkele mogelijkheid, die bij de wet geregeld is.

De Kamer en Senaat hebben wel de mogelijkheid via de gemengde parlementaire commissie, die echter reeds enkele jaren niet meer vergadert. Beide aspecten behoren niet tot de verantwoordelijkheid van de uitvoerende macht.

Wie gelden van de gemeenschap aanwendt voor het ondersteunen, herstructureren enz. van privé-bedrijven moet aan dezelfde gemeenschap duidelijk kunnen verantwoorden wat met die gelden gebeurt en moet bovendien de mogelijkheid open laten van controle door de wetgevende macht.

Het is de geachte Staatssecretaris bekend dat de leden van Kamer en Senaat niet in deze mogelijkheid verkeren.

Graag had ik vernomen op welke wijze de gelden, aangewend door allerlei instellingen zoals NIM, GOM, GIMV, GIMW, FIV enz. voor het ondersteunen, participeren, herstructureren enz. gebruikt worden in bedrijven in moeilijkheden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

De vraag die het geachte lid stelt, heeft duidelijk te maken met het industrieel overheidsinitiatief dat tot de bevoegdheid behoort van de Minister van de Vlaamse Gemeenschap.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

**Vraag nr. 90
van 16 maart 1981
van de heer J. GABRIELS**

Provincie Limburg — Stortplaatsen voor afvalstoffen

Onlangs signaleerde de Nederlandse ingenieur M. Lodewijks, gedeputeerde van de provincie Limburg in Nederland dat in Nederlands-Limburg acht gevaarlijke storten aanwezig zijn van chemisch afval. Vanzelfsprekend zijn een groot aantal chemische bedrijven in Nederlands-Limburg daarvoor verantwoordelijk. In onze provincie Limburg liggen ook een aantal chemische bedrijven die regelmatig afvalstoffen produceren. De alom bekende collector langs het Albertkanaal had ondermeer de bedoeling om de afval van deze bedrijven op te vangen.

Graag had ik dan ook het volgende vernomen.

1. De huidige bestaande chemische bedrijven in Limburg produceren jaarlijks grote hoeveelheden afval.
 - Worden deze hoeveelheden gemeld?
 - Hoeveel ton van deze afval wordt gestort, waar en met welke controle?
2. Hoe is de huidige stand van zaken in verband met het onderzoek naar stortplaatsen voor afval van chemische aard en andere industriële afval?

Antwoord

Ik heb de eer de volgende antwoorden te verstrekken op de door het geachte lid gestelde vragen.

Er bestaat een verplichte meldingsprocedure voor de produktie, de verwerving en de verwijdering van de giftige afval opgenomen in de lijst van het koninklijk besluit van 6 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval.

Op deze afvalstroom, verwerving, doorvoer en uitvoer wordt met beperkte middelen toezicht uitgeoefend door de diensten van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en men mag onderstellen dat, gezien de zware strafbepalingen opgenomen in de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval, het sluikstorten van giftige afval zich slechts sporadisch zal voordoen.

Voor de industriële afval die niet opgenomen is in de lijst van het koninklijk besluit van 6 februari 1976 en die het grootste volume uitmaakt, bestaat er op het ogenblik geen verplichte meldingsplicht voor de produktie en de verwijdering. Hieruit volgt dan ook dat de geproduceerde en verwijderde hoeveelheden niet officieel gekend zijn.

Sinds het verschijnen van een koninklijk besluit van 18 juli 1973 zijn de stortplaatsen voor industriële afval onderworpen aan een vergunning in het kader van het regime van de als gevaarlijk, ongezond en

hinderlijk ingedeelde inrichtingen. Op de vergunde stortplaatsen wordt toezicht uitgeoefend door ambtenaren van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Mijnwezen volgens het geval. Dit toezicht is nochtans beperkt en in het geheel niet permanent.

Het is dan ook met belangstelling dat ik de goedkeuring afwacht van het ontwerp-decreet op de afval dat ik neergelegd heb voor de Vlaamse Raad. Na de goedkeuring van dit ontwerp-decreet en na de oprichting van de voor de uitvoering van het decreet noodzakelijke diensten zal het mogelijk zijn ook de afvalstroom van de niet-giftige industriële afvalstoffen onder controle te houden. Op dat ogenblik zal ook met de medewerking van de gemeentelijke diensten een onderzoek kunnen worden ingesteld naar de bestaande al dan niet vergunde stortplaatsen van chemische en andere industriële afval.

**Vraag nr. 95
van 23 maart 1981
van de heer J. GABRIELS**

Chemische en gevaarlijke afvalstoffen — Stortplaatsen

Onlangs heeft de Nederlandse Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne verklaard dat er geen kans bestaat om op korte termijn de meer dan 4.000 stortplaatsen waar chemische en ander gevaarlijke afval opgeslagen is te „reinigen”.

Van die 4.000 stortplaatsen zijn er 300 waarvan de toestand als urgent kunnen beschouwd worden.

In vergelijking met Nederland is de situatie bij ons nog veel slechter omdat de wetgeving ter zake in België bijna onbestaande is. Bovendien verklaarde de Nederlandse Minister dat het aan voldoende middelen en technieken ontbreekt om die verontreiniging tegen te gaan.

In dit verband had ik van de geachte Minister graag het volgende vernomen.

1. Hoeveel gevaarlijke stortplaatsen, op het vlak van dumpen van chemische en andere gevaarlijke afvalstoffen, zijn er?
2. Welk onderzoek wordt ter zake ondernomen om een duidelijk inzicht te krijgen in :
 - a. het aantal bedrijven die jaarlijks grote hoeveelheden giftige afval produceren, op welke wijze dat dit verwerkt en gedumpt wordt;
 - b. welk onderzoek wordt in opdracht van uw departement uitgevoerd om hieraan een degelijke oplossing te geven;
 - c. welke methoden en technieken staan momenteel ter beschikking om een groot aantal gevaarlijke stortplaatsen op te ruimen?
3. Welke mogelijkheden staan ter beschikking wanneer moest blijken dat er in ons land bijvoorbeeld een 300-tal gevaarlijke stortplaatsen zijn, om deze op te ruimen en wie moet dan voor de kosten instaan?

Antwoord

Ik heb de eer de volgende antwoorden te verstrekken op de vragen gesteld door het geachte lid.

1. De eerste reglementering op de stortplaatsen voor industriële afval dateert van 18 juli 1973. Het is derhalve niet mogelijk zich een juist beeld te vormen van het aantal van deze opslagplaatsen en vooral van deze die opgericht werden vóór die datum. Anderzijds is het toezicht op de vergunde opslagplaatsen verspreid over drie departementen hetgeen het overzicht ook niet vergemakkelijkt;
2. Het is het geachte lid zeker niet onbekend dat de Vlaamse Gemeenschap nog niet over een eigen administratie beschikt en dat haar mogelijkheden hierdoor beperkt worden. Dit heeft mij nochtans niet belet prioritair een ontwerp-decreet op de afval aan de Vlaamse Raad voor te leggen. Zodra dit ontwerp-decreet goedgekeurd zal zijn en de diensten die in dit decreet voorzien zijn operationeel zullen zijn, kan het nodige gedaan worden
 - a. om een juiste inventaris aan te leggen van de jaarlijkse afvalstroom;
 - b. van de middelen die moeten worden gebruikt om deze afvalstroom te behandelen en te verwerken zonder verdere schade toe te brengen aan het leefmilieu;
 - c. van de methoden en de technieken die eventueel aangewend moeten worden om de schade veroorzaakt door de ene of de andere stortplaats te beperken of te herstellen.
3. Niets laat ons toe te veronderstellen dat er in het Vlaamse Gewest een 300-tal gevaarlijke stortplaatsen zijn die moeten opgeruimd worden. Moesten er zich een of meerdere soortgelijke gevallen voordoen dan zullen de middelen gebruikt worden die aangepast zijn aan het geval of de gevallen en deze middelen kunnen sterk verschillen volgens de aard van de verontreiniging en de aard van de stortplaats. De eventuele kosten zullen in ieder geval verhaald worden op de verontreiniger, voor zover deze gekend is en de staat van falings of onvermogen niet moet worden vastgesteld. In de andere gevallen zal beroep moeten gedaan worden op de begroting van het Gewest.

Vraag nr. 100
van 9 april 1981
van mevrouw M. SMET

Niet-toxische en toxische industriële afval — Opvangsinfrastructuur en herkomst

Kan de geachte Minister mij de volgende gegevens mededelen ?

1. Op welke manier wordt in het Vlaamse landsdeelte niet-toxische industriële afval opgevangen (stortplaatsen, breekinstallaties, verbranding, andere) ?
2. In welke gemeenten zijn deze inrichtingen gevestigd ?
3. Vanuit welke streken vangen zij de niet-toxische industriële afval op ?

4. Kan in het bovenstaande een onderscheid gemaakt worden tussen vaste en vloeibare afval ?
5. Welke instantie beheert deze inrichtingen (intercommunale, gemeenten enz.)?
6. Kan de geachte Minister me dezelfde gegevens mededelen voor wat de toxische afval betreft?

Antwoord

In antwoord op de vragen die gesteld werden door het geachte lid heb ik de eer het volgende te antwoorden :

1. Giftige afval kan op de volgende manieren in ons land opgevangen worden :
 1. vernietiging of verwerking bij de producent van de afvalstoffen zelf;
 2. vernietiging of verwerking in een zogenaamd erkend destructiecentrum voor giftige afval;
 3. uitvoer al of niet via een erkende beroepsverwerker van giftige afval.
2. Het enige destructiecentrum dat momenteel erkend is in het Vlaamse landsdeelte is gevestigd te Machelen.
3. Dit bedrijf herdestilleert verontreinigde oplosmiddelen afkomstig uit het ganse land.
4. Het is vanzelfsprekend mogelijk een onderscheid te maken tussen vaste en vloeibare afval.
5. De onder 2 genoemde installatie wordt beheerd door een privé bedrijf namelijk de NV Biolux.

Vraag nr. 106
van 4 mei 1981
van de heer C. DE CLERCQ

Ondernemingen met overheidsparticipatie — Mandatarissen

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 7 d.d. 12 maart 1981 verneem ik vanwege de Minister van Economische Zaken dat in verschillende ondernemingen van de sector die ressorteren onder het nationaal beleid dat tot de bevoegdheid van de Minister van Economische Zaken behoort, veertig mandatarissen werden aangesteld.

Mag ik vernemen hoeveel mandatarissen in ondernemingen waarin de openbare sector participeert, er aan het Vlaamse Gewest zijn?

Antwoord

Voor rekening van het Vlaamse Gewest werden door de GIMV volgende participaties genomen en volgende aantal beheerders werden door de GIMV aangeduid.

— NV Jumatt, Deerlijk	1 beheerder
— NV Cerac, Groot-Bijgaarden	2 beheerders
— Granges Graver, Willebroek	3 beheerders
— Barco Electronic, Kuume	4 beheerders

— Barco Industries, Poperinge	2 beheerders
— Remi Claeys, Lichtervelde	2 beheerders
— Gregg-Europe, Lot	3 beheerders
— NV Mondiale, Vilvoorde	4 beheerders
— NV Superia, Zedelgem	1 beheerder
— NV Gallic, Tienen	1 beheerder

Vraag nr. 117
van 12 mei 1981
van de heer W. PEETERS

Tielroodse kleiputten te Temse — Exploitatie als stortplaats en bescherming

Wij vernamen dat de Intercommunale van het Land van Waas beslist heeft dat de stortplaats te Tielrode er komt.

De Intercommunale heeft trouwens een verzoek gericht tot de Bestendige Deputatie van de Provincie Oost-Vlaanderen, teneinde de stortingsvergunning te bekomen.

Anderzijds heeft de gemeente Temse op 22 april jl. een verzoek tot voorlopige klassering tot de Minister gericht.

Mag ik de geachte Minister vragen in hoeverre men reeds gevorderd is met de procedure van klassering van de Tielroodse kleiputten waarvoor de Intercommunale van het Land van Waas bij de Bestendige Deputatie een stortingsvergunning heeft aangevraagd ?

In hoeverre wordt de mogelijke vergunning tot exploitatie door de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen door de procedure van tijdelijke klassering nog mogelijk of integendeel voorlopig opgeschort totdat de geachte Minister zelf en de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen aangaande de klassering van de kleiputten van Tielrode als beschermd landschap een beslissing zullen genomen hebben ?

Mag ik, in naam van de gemeente, en van het Waasland, mede aandringen op de spoedige klassering van dit ontgensprekelijk zeer waardevol natuurgebied?

Antwoord

Ik heb de eer om aan het geachte lid het volgende mede te delen:

1. Uit inlichtingen ingewonnen bij de bevoegde dienst is gebleken dat op heden nog geen formele procedure tot klassering werd ingezet maar dat een voorafgaand onderzoek aan de gang is.
2. De opschorting van mogelijke vergunningen valt onder de toepassing van de wet van 7 augustus 1931 aangaande de klassering van monumenten en landschappen.
 Hierin is bepaald dat, na de aanvang van de klasseringsprocedure, vanaf de betekening ervan aan de eigenaar en de openbare besturen, de vermelde erfdiensbaarheden voor een termijn van 9 maanden van toepassing blijven.

Vraag nr. 118
van 14 mei 1981
van de heer W. KUIJPERS

Perceel gelgen Schoolbergenstraat te Kessel-Lo (Leuven) — Bescherming

Mag ik de aandacht van de geachte Minister vestigen op de ruilverkavelingsaanvraag en de aanleg van een straat in het perceel gelegen Schoolbergenstraat te Kessel-Lo (Leuven).

Dit stuk landschap — samen met de omgeving van de Vlierbeekabdij, het provinciaal domein en de Kesselse Bergen — waarvan het deel uitmaakt, dient gevrij waard te worden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke richtlijnen hij zal geven ter bescherming van wat eens het prachtige decor was van de Kesselse Bergen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat het een verkavelingsaanvraag en geen ruilverkavelingsaanvraag betreft.

Het te verkavelen perceel, is volgens het gewestplan Leuven gelegen in een zone bestemd om ingericht te worden als woonpark. Het perceel zelf is gelegen op een beboste heuvelkam. De beplanting bestaat uit zwaar hakhout van diverse soorten en is landschappelijk zeer waardevol. Verschillende delen van deze woonparkzone zijn reeds verkaveld en gedeeltelijk bebouwd.

Zodra de betrokken aanvraag bij de bevoegde diensten is ingediend, zal deze met de nodige aandacht onderzocht worden met het oog op het maximaal behoud van het aanwezige groenbestand.

VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR CULTUUR, TOERISME EN HUISVESTING

Vraag nr. 113
van 28 januari 1981
van de heer W. JORISSEN

Culturele verrichtingen in het buitenland — Terminologie

Het is opvallend, voor culturele verrichtingen in de Verenigde Staten ,hoe chaotisch men tewerk gaat voor de benaming van onze gemeenschap en van onze cultuur.

Hierbij enkele voorbeelden.

1. Voor een tentoonstelling in Georgetown University (21 april 1980 tot 5 mei 1980) onder de titel „ 50 Flemisch Art Books” lezen we „ exhibition under the gracious patronage of the Minister of the Flemisch Community “.
2. In de catalogus voor een tentoonstelling Leon Spilliaert in Washington (17 april 1980 tot 8 juni 1980) lezen we „ Leon Spilliaert. Symbol and Expression in the 20th Century Belgian Art “. En verder dat de tentoonstelling werd gehouden „ under the gracious patronage of the Minister of the Flemisch Community “. In het voorwoord was er

dan weer sprake van de „ Minister of the Dutch Community ”.

3. In de catalogus van „ A travelling Retrospective Exhibition Georges Van Tongerlo ” (22 april 1980 tot 17 juni 1980) lezen we dat hij uitgegeven werd door „ the Ministry of Flemish Culture in Belgium ”. Het voorwoord is getekend door de „ Minister of the Flemish Community ”. Deze catalogus werd gedrukt te Brussel.

4. In het Brooklyn Museum werd anderzijds een tentoonstelling gehouden van „ Belgische Kunst — Belgium Art — l'Art Belge ” (van 23 april 1980 tot 29 juni 1980). De inrichters waren „ The Brooklyn Museum and the Ministers of Communities of the Government of Belgium ”.

Op bladzijde 8 lezen we anderzijds „ Patricia Farmer was responsible for Translating the French and Flemish contributions to English ”.

De geachte Staatssecretaris zal met me akkoord gaan dat vaak een verkeerde terminologie werd gebruikt. Kan ze me meedelen welke maatregelen ze heeft getroffen om voor soortgelijke gevallen in de toekomst een correcte terminologie te doen gebruiken?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wil ik het geachte lid meedelen dat ik zeer veel begrip kan opbrengen voor zijn opmerkingen i.v.m. de vertaling van de benaming van onze gemeenschap van cultuur.

Het is juist dat door verschillende vertalingen de promotie en bekendmaking van onze cultuur en onze cultuurgemeenschap er niet eenvoudiger op wordt.

De catalogi bij de tentoonstellingen in het kader van „ Belgium Today ” zijn klaargemaakt gedurende een vrij korte periode, einde 1979 — begin 1980. Niettemin, zo zal het geachte lid zich weten te herinneren, zijn in die periode heel wat wijzigingen op het vlak van de Staatshervorming ingetreden, die met zich brachten dat de bevoegdheden en benaming van de Ministers en van het departement van Cultuur, dat nu tot de Vlaamse Gemeenschap behoort, ook vrij vaak zijn gewijzigd. Helaas brengt zulks met zich dat het er in die periode voor het buitenland niet begrijpelijker is om geworden.

De vertaling van de „ Vlaamse Gemeenschap ”, zoals de terminologie nu vastligt, kan geen problemen met zich brengen en houdt alleszins een onmiddellijke verwijzing in naar ons in het buitenland gekende culturele patrimonium.

Vraag nr. 158
van 18 februari 1981
van de heer W. KUIJPERS

Poëzie - Biennale van Knokke — Subsidiëring

Graag vernam ik, sedert het ontstaan hoeveel toelagen de Poezië-Biennale van Knokke ontving tot op heden uit de Nederlandse en Franse en Gemeenschappelijke begroting.

Hoeveel toelagen worden er gepland op dezelfde begrotingen voor 1981?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in het kader van de verschillende culturele verdragen de verblijfonkosten van de buitenlandse deelnemers van de Internationale Biennale voor Poëzie door mijn diensten en deze van de Administration des Relations Culturelles Internationales betaald worden.

Het aantal deelnemers is vermeld in de betreffende protocols voor culturele samenwerking. Dit aantal deelnemers is verschillend van Biennale tot Biennale. Voor 1979 werd door mijn diensten een bedrag van 1.58.380 fr. aan verblijfonkosten uitbetaald verdeeld als volgt:

Belgisch-Duits cultureel verdrag:	15.950 fr.
Belgisch-Luxemburgs cultureel verdrag :	11.085 fr.
Belgisch-Frans cultureel verdrag :	13.295 fr.
Belgisch-Brits cultureel verdrag :	11.980 fr.
Belgisch-Italiaans cultureel verdrag :	5.175 fr.
Belgisch-Joegoslavisch cultureel verdrag :	16.280 fr.
Belgisch-Pools cultureel verdrag :	6.600 fr.
Belgisch-Portugees cultureel verdrag :	9.665 fr.
Belgisch-Russisch cultureel verdrag:	9.690 fr.
Belgisch-Tsechoslovaaks cultureel verdrag :	14.800 fr.
Belgisch-Argentijns cultureel verdrag :	5.800 fr.
Belgisch-Braziliaans cultureel verdrag :	5.800 fr.
Belgisch-Canadees cultureel verdrag :	8.205 fr.
Belgisch-Marokkaans cultureel verdrag :	1.300 fr.
Belgisch-Senegalees cultureel verdrag :	9.905 fr.
Belgisch-Amerikaans cultureel verdrag :	7.675 fr.
Belgisch-Oostenrijks cultureel verdrag :	5.175 fr.
Totaal :	158.380 fr.

Op de gemeenschappelijke begroting werd voor 1979 geen tussenkomst verleend.

Voor wat de Franse Cultuur betreft, gelieve het geachte lid zich te richten tot de Minister van de Franse Cultuur.

Tot slot kan nog vermeld worden dat de Internationale Biennale voor de Poëzie in 1981 niet zal doorgaan.

Vraag nr. 241
van 11 mei 1981
van de heer W. KUIJPERS

BRT — Nobelprijs voor de Vrede

Kan de geachte Staatssecretaris mij mededelen of de BRT-Radio en Televisie-Nederlandse uitzendingen, dit jaar rechtstreekse zendtijd zal voorbehouden aan één der grootste pacifistische bijeenkomsten in West-Europa en Nobelprijs-kandidaat voor de Vrede, namelijk de IJzerbedevaart?

Zo ja, wanneer en met hoeveel minuten.

Zo neen, welke waren de besluiten hiervoor van de programmadienst en de Raad van Beheer van de BRT?

Hoe groeit het overleg tussen de BRT-Nederlandse uitzendingen van eucharistievieringen en de kerkgemeenschap ?

Werd de uitzending van de H. Mis die de IJzerbedevaart vooraf gaat, besproken en in overweging genomen voor dit jaar?

Antwoord

1. De BRT verzorgt ook dit jaar geen rechtstreekse uitzending over de IJzerbedevaart. In het journaal wordt een beeldverslag van een paar minuten gegeven.

Dit stemt ongeveer overeen met de lengte van de verslagen over gebeurtenissen zoals de hoogfeesten van de socialistische en de christelijke arbeidersbeweging. Laatstgenoemde gebeurtenissen plachten in de beginjaren van de Vlaamse TV het voorwerp van een rechtstreekse reportage uit te maken.

Naarmate de aantrekkingskracht van het medium verzwakte, nam ook de belangstelling van de kijkers voor dit soort uitzendingen af. Een gelijkwaardige ontwikkeling kon trouwens, zij het dan een generatie voordien, bij de radio worden waargenomen, waar na de tweede wereldoorlog niet meer werd aangeknoopt bij de vooroorlogse traditie inzake rechtstreekse uitzendingen van de IJzerbedevaart.

Volledigheidshalve moet eraan toegevoegd worden dat er nog één uitzondering bestaat op de regel. Het jaarlijks troependefilé van 21 juli wordt nog steeds rechtstreeks verslagen.

2. Wat de eucharistieviering betreft, die een onderdeel van de IJzerbedevaart vormt, wijst de BRT er op dat de omroep altijd gepoogd heeft elke verwarring tussen eredienstuitzendingen en manifestaties met een politiek karakter te vermijden.

De eucharistievieringen in radio en televisie zijn uitzendingen van de BRT voor dewelke geen officieel overleg bestaat tussen de omroep en de kerkgemeenschap.

De BRT zal er (via adviezen zoals in vele andere aangelegenheden) wel op waken dat wat als eucharistieviering wordt uitgezonden, niet in strijd is met wat de katholieke gemeenschap als eucharistieviering herkent.

De BRT heeft sinds jaar en dag als regel gehanteerd dat de jaarprogrammatie uitsluitend wordt opgemaakt op basis van de directe aanvragen vanwege de liturgische verantwoordelijke/verantwoordelijke voor het gebouw waaruit wordt uitgezonden. Voor openluchtvieringen blijft de liturgische verantwoordelijke voor de BRT ook de eerste man.

Een en ander heeft niet alleen te maken met het feit dat de BRT aan de betrokkenen uit de kerkgemeenschap de vrijheid geeft de liturgie te bepalen (liturgische verantwoordelijke) maar ook met de noodzaak om vanwege allerlei regelingen (techniek, verzekering, parochiaal missenrooster, enz.) een en dé verantwoordelijke te kennen.

Het aantal aanvragen voor tv-missen overstijgt telkenjare in belangrijke mate het aantal miszondagen en de aanvragen worden lang van te voren

gedaan. Het uitzendschema wordt noodzakelijkerwijze ook verschillende maanden op voorhand ingevuld om de verdeling van het technische materieel op de week-ends mogelijk te maken.

Voor de IJzerbedevaartmis 1981 werd vele maanden geleden (1980) een aanvraagcampagne gevoerd met overwegend vóórgedrukte brieven. De brieven kwamen overal vandaan en zonder enige aanduiding van de datum.

Er werd evenwel géén als zodanig herkenbare aanvraag ingediend die het mogelijk maakte de ter zake geldende regels mee te delen en de zaak alzo officieel in gang te zetten.

De campagne zelf kon in die periode niet als aanvraag worden aangezien.

Vraag nr. 243

van 11 mei 1981

van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Vlaamse kunstwerken — Afvloeiing naar het buitenland

Het gelieve de geachte Staatssecretaris een antwoord te geven op volgende vragen.

1. Zijn in ons land (verbods)-bepalingen, normen of veiligheidsmaatregelen van kracht met betrekking tot het naar het buitenland afvloeien van eigen Vlaamse kunstwerken?
2. Kunt u gegevens bezorgen over de — in de laatste ± 10 jaar — naar het buitenland afgevloede kunstwerken; en dit voor wat betreft!
 - de aard van de werken,
 - het quantum,
 - de aanleiding tot, de reden van, en de omstandigheden waarin die werken verhuisden ?
3. Zijn prijzen bekend wanneer het een verkoop van kunstwerken betrof?
4. Vestaan er maatregelen van aanmoediging om belangrijke kunstwerken, zoals die gerekend kunnen worden tot ons kunstpatrimonium, in Vlaanderen te houden of om er de invoer van te begunstigen?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het ganse probleem van de uitvoer van kunstwerken naar het buitenland is ingewikkeld.

Er bestaat een wet, daterend van 29 mei 1960, waarvoor niettegenstaande herhaalde pogingen door de expertencommissie geen afdoende criteria konden worden opgesteld.

Mijn departement beschikt derhalve over geen statistische gegevens inzake aard, aantal en waarde der uitgevoerde werken.

Wanneer de werken uiteindelijk terechtkomen in veilingen te Londen, New York of Genève, kan men de prijzen noteren in de pers. Het aantal werken uit

eigen land dat uiteindelijk in grote buitenlandse gale-rijen terecht komt is echter beperkt.

Het zal het geachte lid niet onbekend zijn dat de bevoegde Commissie van de Vlaamse Raad thans een voorstel van decreet tot bescherming van het roerend kunstbezit bespreekt.

Vraag nr. 244
van 11 mei 1981
van de heer W. KUIJPERS

Archeologische verzameling „ Vermeersch ” te Leuven — Tentoonstelling

Te Leuven bevindt zich een merkwaardige archeologische verzameling „ Vermeersch ”.

Meent de geachte Staatssecretaris niet dat een initiatief zou kunnen genomen worden om in één van de vele leegstaande historische gebouwen deze tentoonstelling aan het publiek voor te stellen ?

Zal zij dienaangaande een initiatief nemen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat het probleem van de bestemming van de bedoelde verzameling archeologische voorwerpen reeds herhaaldelijk door de bevoegde dienst van mijn departement werd besproken met het Stadsbestuur van Leuven.

Tot op heden werd door de stad geen definitieve bestemming toegewezen.

Vraag nr. 266
van 20 mei 1981
van de heer J. CAUDRON

Begroting van de Gemeenschappelijke Culturele Zaken voor het begrotingsjaar 1980 — Lopende uitgaven

Op de begroting van de Gemeenschappelijke Culturele Zaken voor het begrotingsjaar 1980 wordt bij artikel 12.63 (sectie 34 — internationale betrekkingen) een bedrag van 14,5 miljoen frank uitgetrokken voor lopende uitgaven betreffende de UNESCO, de Raad van Europa, de OESO, de Benelux en de culturele betrekkingen in het algemeen.

Graag zou ik vernemen van de geachte Minister welke kosten met dit bedrag in verband met elk van deze organisaties werden gedelgd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De kredieten voorzien op de nationale begroting van de Gemeenschappelijke Culturele Zaken voor het begrotingsjaar 1980, sectie 34, artikel 12.63 werden van 14.500.000 fr. teruggebracht naar 13.100.000 fr.

Ze werden als volgt geïmputeerd :

— Manifestaties georganiseerd door de twee Gemeenschappen in het kader van viering van „ 150 jaar België.	10.600.000 fr.
— Uitvoering van het Unesco Programma.	734.200 fr.
— Activiteiten in het kader van de Raad van Europa.	575.800 fr.
— Manifestaties en activiteiten in het kader van de Gemeenschappelijke Culturele Zaken.	1.190.000 fr.

Totaal : 13.100.000 fr.

Vraag nr. 270
van 25 mei 1981
van de heer J. CAUDRON

Nederlands boek — Belangenbehartiging

Ik verneem dat in het Paleis voor Schone Kunsten te Brussel, tot nader order een nationale instelling, de plechtige opening plaatsvond van een boekhandel die zal werken onder impuls van de vereniging „ Promotion des lettres belges de langue française ”.

Graag vernam ik op welke wijze uw departement te Brussel in het algemeen en in het Paleis voor Schone Kunsten in het bijzonder de belangen van het Nederlandse boek behartigt.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat binnen het algemeen kader van de steun aan de literatuur en binnen de mogelijkheden van het beschikbaar budget, eveneens de behartiging van de Nederlandse letteren, in extenso van het Nederlandstalige boek, in de Brusselse agglomeratie en de daartoe behorende culturele instellingen en organisaties dient te worden gezien.

Concreet betekent dit dat alle literaire verenigingen, literaire manifestaties of andere projecten die een of ander literair aspect vertonen in aanmerking komen voor subsidie of dat de initiatiefnemers kunnen rekenen op de medewerking van de bevoegde diensten van mijn departement. Het moge volstaan hier te verwijzen naar de Middagen van de Poëzie te Brussel, literaire manifestaties in culturele centra, bibliotheken en scholen. De openbare bibliotheken ontvangen ook boekenpakketten enz.

Het is ook dank zij de steun van mijn departement dat jaarlijks een gemeenschappelijke stand van de Vlaamse uitgeverij op de Internationale Boekenbeurs Brussel kan worden gerealiseerd.

Aan tentoonstellingen die eveneens literaire aspecten vertonen wordt financiële of gespecialiseerde hulp verleend. Vermeld mogen worden o.a. de tentoonstelling H. Teirlinck in het kader van het millennium van Brussel, en de manifestaties „ Een verhaal over vrouwen ” en „ Grote Figuren uit België ” in het kader van 150 jaar België.

Ook de Nederlandstalige literaire manifestaties die in het Paleis voor Schone Kunsten worden georganiseerd kunnen op de eerder genoemde mogelijkheden aan steun vanwege het departement beroep doen. Hier zou ik de aandacht willen vestigen op de jongste Europalia-België en het toen voorgestelde literaire programma dat o.m. dank zij de medewerking van de Dienst Letteren en Toneel veel belangstelling en succes oogste. In de grote hal werd toen zowel een Nederlandstalige als Franstalige boekenstand opgericht waar de bezoekers zich over beide literaturen konden informeren en meer bepaald over auteurs en werken die niet gemakkelijk in de gewone boekhandels verkrijgbaar waren of zijn. Aan Vlaamse kant willen de initiatiefnemers de boekenstand eveneens bestendig en onder de protectie van een vzw die begin deze maand werd opgericht en met de meer algemene doelstelling de Nederlandstalige literatuur in België op diverse wijzen te bevorderen. Een verzoek om subsidie vanwege de Vlaamse vzw werd ook tot mijn departement gericht en wordt thans door de bevoegde diensten onderzocht. Het ligt uiteraard in mijn bedoeling het verdere belang van de Nederlandse letteren en van het Nederlandse boek, te behartigen en waar nodig, te verdedigen.

Vraag nr. 272
van 25 mei 1981
van de heer J. GABRIELS

BRT — Reis- en verblijfkosten

Op basis van een ontwerp van KB uit 1969 gelden voor de medewerkers van de BRT een voordeliger systeem van reis- en verblijfkosten.

Mag ik vernemen waaruit dit voordeliger systeem bestaat ?

En wanneer zal dit bij KB geregeld worden ?

Antwoord

Het reglement op de reis- en verblijfkosten dat op dit ogenblik van toepassing is bij de BRT, berust inderdaad op een ontwerp koninklijk besluit daterend uit 1969.

Dit reglement is aangepast aan speciale werkomstandigheden die bestaan bij een instelling die de productie en uitzending van radio- en televisieprogramma's als opdracht heeft. Het is dan ook moeilijk te vergelijken met andere gelijkwaardige reglementen.

Als gevolg van de enigszins gewijzigde omstandigheden en de invloed van de verschillende sectoriële overeenkomsten die sedert 1969 werden afgesloten, wordt op dit ogenblik gewerkt aan een aanpassing van het bestaande ontwerp. Bij de beëindiging van deze werkzaamheden zal een nieuw ontwerp van koninklijk besluit worden voorgelegd.

Vraag nr. 277
van 27 mei 1981
van de heer W. KUIJPERS

Boerenkrijgmuseum te Overmere-Donk — 200-jarige viering

Het Boerenkrijgmuseum te Overmere-Donk omvat met meer dan 1300 voorwerpen een enige bijdrage in de geschiedenis van de Zuidelijke Nederlanden van onze verzetsreactie tegen de Franse overheersing na de omwenteling van 1789.

Het ware aangewezen dit te weinig vakkundig uitgebouwde en opengestelde patrimonium nationaal te behartigen in voorbereiding van de herdenkingen ter gelegenheid van de 200-jarige viering.

Mag ik van de geachte Staatssecretaris vernemen of zij dit inzicht deelt en welke maatregelen zij zal treffen ?

Antwoord

Het Boerenkrijgmuseum te Overmere-Donk is eigendom van de gemeente Berlare.

Mijn departement is sinds jaren in contact met de museumleiding en hielp reeds herhaaldelijk met subsidies en met wetenschappelijke studies.

Gedurende de jongste jaren werd de mogelijkheid onderzocht de onaangepaste lokalen te vervangen of te vernieuwen, dit ondermeer n.a.v. de herdenkingen ter gelegenheid van de 200-jarige viering.

Aanvankelijk was het de bedoeling dat de gemeente Berlare zou optreden als bouwheer van een nieuw museum, geheten „Nationaal Boerenkrijgmuseum”. Achteraf werd er evenwel een protocol opgesteld tussen de Provincie Oost-Vlaanderen en de gemeente Berlare, waarbij werd overeengekomen dat het Nationaal Boerenkrijgmuseum zal gebouwd worden door de Provincie Oost-Vlaanderen op gronden van de gemeente voor 99 jaar in erfpacht gegeven, ten behoeve van de verzamelingen van de vzw Vriendenkring van het Museum van de Boerenkrijg.

Ik verneem dat op basis van dit protocol reeds een Provincieraadsbeslissing voor goedkeuring aan de hogere overheid zou zijn voorgelegd.

VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR HET GEZIN EN VOOR WELZIJNSZORG

Vraag nr. 67
van 2 maart 1981
van de heer W. PEETERS

Hemofiliepatiënten — Gewaarborgde terugbetaling inzake geneesmiddelen

Op woensdag 11 februari verklaarde de geachte Staatssecretaris voor de micro van Radio BRT 2 West-Vlaanderen in de populaire uitzending „Telefoonservice” dat binnenkort door de Vlaamse deelregering een KB aan het Staatshoofd zou worden voorgelegd dat aan hemofiliepatiënten, allergisch aan het normaal in België terugbetaalde geneesmiddel, via gelden van de Vlaamse Gemeenschap, een volledige terugbetaling van het voorgeschreven, maar niet door het RIZIV voor terugbetaling in aanmerking genomen geneesmiddel, zou waarborgen.

Kan de geachte Staatssecretaris antwoorden op de volgende vragen.

1. Is vermeld KB verschenen ? Zoniet, wanneer zal het verschijnen?
2. Hoeveel hemofiliepatiënten komen reeds in aanmerking krachtens dit KB en aan hoeveel hemofiliepatiënten werd de gewaarborgde terugbetaling reeds gedaan ?
3. Daar deze materie onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap valt, aan welke criteria moeten inwoners van de Brusselse agglomeratie voldoen om aanspraak te kunnen maken op de terugbetaling?
4. Welke instantie oordeelt of de betrokken persoon wel degelijk tot de Vlaamse Gemeenschap hoort of niet?

Antwoord

Het koninklijk besluit van 10 februari 1981 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de Vlaamse Gemeenschap tegemoetkomt in de kosten van specifieke bloedbestanddelen bestemd voor de behandeling van personen aangetast door hemofilie is verschenen in het Staatsblad van 6 mei 1981.

Tot op heden werd één vraag tot tussenkomst tot mij gericht. Deze aanvraag wordt thans onderzocht overeenkomstig de procedure bepaald in hogervermeld koninklijk besluit.

Totnogtoe is er geen aanvraag uitgaande van een inwoner van de Brusselse agglomeratie.

Een eventuele aanvraag zal onderzocht worden in het licht van de toekenningsvoorwaarden bepaald in hogervermeld besluit.

Vraag nr. 84 van 5 mei 1981 van de heer P. DE KERPEL

Jeugdhuis „De Finkel” te Jette — Financiële toestand

Er heerst opschudding in verschillende middelen nopens het lot en de toekomst van het jeugdhuis „de Finkel” in Jette dat met zware financiële moeilijkheden te kampen heeft en zijn permanente hulpverantwoordelijke op 1 juli a.s. zou ontslaan. Overigens zou het gebouw in een erge erbarmelijke staat verkeren en niet aan alle veiligheidsvoorschriften beantwoorden.

Mag ik de geachte Staatssecretaris om nadere uitleg verzoeken over deze benarde financiële situatie die uitstel, laat staan staking van betalingen meebrengt? Is het juist dat de toegekende subsidies o.m. vanwege het Bestuur voor Jeugdvorming van het Ministerie van Nederlandse Cultuur met maanden vertraging zouden uitgekeerd worden? Kan hieraan in voorkomend geval verholpen worden ?

Zijn er niet genoegzaam redenen aanwezig en is er geen aanleiding toe om het jeugdhuis op te knappen en de hoogst noodzakelijke onderhouds- en/of verbouwingswerken te ondernemen om „de Finkel” in staat en stand te brengen ? Strookt het met de waarheid dat er mondelinge beloften zijn aangegaan vanwege het staatssecretariaat om het jeugdhuis tot een

jeugdcentrum te verbouwen in een nabije toekomst onder bepaalde voorwaarden ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld tot de Vlaamse Staatssecretaris voor Cultuur, Toerisme en Huisvesting.

Antwoord

De uitbetaling van de subsidies in de culturele sector hebben om diverse redenen enige vertraging opgelopen. De grootste reden voor de vertraging was evenwel van technische aard aangezien de gehele afhandeling van de uitbetaling, aan een nieuw computer-systeem onderworpen was.

Intussen is dit euvel echter overwonnen en werden de achterstallige betalingen vereffend.

Voor het jeugdhuis De Finkel betekent dit concreet dat zij het saldo voor 1980 eveneens ontvangen hebben. De som bedraagt : 22 1.328 F.

Intussen werd ook het eerste voorschot voor 1981, ten bedrage van 254.515 F voor uitbetaling aan de bevoegde diensten overgemaakt.

Een tweede voorschot, te voorzien in het najaar 1981, zal 174.205 F bedragen.

Na deze voorschotten zal dan normaliter, begin 1982, het saldo voor de werking 1981, uitbetaald worden.

Het gebouw waarin het jeugdhuis is gevestigd is eigendom van de gemeente Jette.

Aan het gemeentebestuur is meegedeeld dat elke aanvraag tot steun voor de verbouwing van het pand, welwillend zal worden onderzocht, indien de gemeente kan waarborgen dat het gedurende voldoende lange tijd ter beschikking zal blijven van de Vlaamse jeugdverenigingen.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63,6)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Vraag nr. 123 van 5 juni 1981 van de heer C. DE 'CLERCQ

Gemeenten van het arrondissement Mechelen — Subsidiëring van werken

Kan de geachte Minister mij een overzicht geven, voor elke gemeente van het arrondissement Mechelen afzonderlijk, van de aanvragen om betoelaging voor het uitvoeren van werken door de gemeente, die hij in 1980 ontvangen heeft, en daarbij telkens aanduiden welk gevolg hij aan de vraag heeft gegeven: niet-toekenning, principiële en/of vaste belofte van toelage ?

De geachte Minister gelieve aan te duiden op welke criteria hij steunt voor het verlenen van de toelage, rekening houdend met het feit dat de vraag naar staats tussenkomst de budgettaire mogelijkheden overschrijdt.

Kan de geachte Minister mij tevens mededelen op welke criteria hij zich baseert voor het maken van het onderscheid tussen rioleringswerken (65 % betoelaging) en aanleg van collectoren (100 % betoelaging) ?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gevraagde overzicht enig opsporingswerk vergt en dus niet binnen de reglementaire termijn kan verstrekt worden.

Ik zorg ervoor dat de gegevens zo spoedig mogelijk verzameld worden.

VLAAMSE STAATSSECRETARIS VOOR HET GEZIN EN VOOR WELZIJNSZORG

Vraag nr. 85
van 5 juni 1981
van de heer J. VALKENIERS

Rusthuis en de VZW Stichting Vanderstokken — Bedragen

Graag vernam ik betreffende het Rusthuis en de VZW Stichting Vanderstokken de volgende gegevens.

1. De bezetting in het afgelopen jaar?
2. Het uitbatingstekort dat werd bijgedragen door de provinciale overheid. Hoeveel bedragen deze tekorten per patient en/of kostganger en per ligdag ?
3. Hoeveel zittingen waren er van de algemene raad en van het bureau.
Hoeveel werd er uitbetaald aan zitpenningen aan de leden van het bureau en aan de leden van de algemene vergadering.
4. Hoeveel werd er uitbetaald aan de leden van het dagelijks bestuur als vergoeding en wie maakt daarvan deel uit?

Voorlopig antwoord

Mijn administratie beschikt thans niet over de gevraagde gegevens.

Ten einde het geachte lid te kunnen antwoorden worden de nodige inlichtingen ingewonnen bij de desbetreffende VZW

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)

Nihil.